

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๓๙๔/๒๕๖๗

เรื่อง สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินและสิทธิชุมชน กรณีกล่าวอ้างว่าลูกโถ้แย้งสิทธิการครอบครองที่ดินและได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ทองคำและเงิน

ผู้ร้อง [REDACTED]

ผู้ถูกร้อง องค์การบริหารส่วนตำบลเขาเจ็ดลูก ที่ ๑
บริษัท [REDACTED] ที่ ๒

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) ตามคำร้องที่ ๓๙๔/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๗ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องครอบครองและทำประโยชน์บนที่ดินในพื้นที่ [REDACTED] ตำบลเขาเจ็ดลูก อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร เนื้อที่ประมาณ [REDACTED] โดยได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.๕) ต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ และได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ตลอดมา ปรากฏว่าเมื่อปี ๒๕๖๓ ผู้ร้องได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและเสียภาษีบำรุงท้องที่ต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังเช่นที่เคยปฏิบัติ แต่ได้รับการปฏิเสธ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ อ้างว่าเพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการอ้างสิทธิครอบครองในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำการของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการลิด落ต่อนสิทธิของผู้ร้อง อีกทั้งยังเป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ถูกร้องที่ ๒ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีความทับซ้อนกับพื้นที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ยืนคำขออนุญาตประทับบัตรเหมืองแร่ทองคำและเงิน และผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้เข้าทำลายพื้นที่ผลทางการเกษตรของผู้ร้อง นอกจากนี้การประกอบกิจการเหมืองแร่ทองคำและเงินของผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของราษฎรในชุมชน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) พิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่า พฤติกรรมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน และสิทธิชุมชน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) ได้มอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนดำเนินการตรวจสอบ ต่อมาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๒) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ชุดที่ ๓) จึงมอบหมายให้คณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและฐานทรัพยากรดำเนินการตรวจสอบต่อไป ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ต่อมาคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนและฐานทรัพยากรสืบสานภาระลงในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ตามคำสั่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพิจารณาจากการซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือจังหวัดพิจิตร ด่วนที่สุด ที่ พจ ๐๐๑๗/ว ๑๙๗๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงนายอำเภอทุกอำเภอและนายกเทศมนตรีเมืองทุกแห่ง

(๒) สำเนาคำพิพากษาศาลจังหวัดพิจิตร คดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] คดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

(๓) สำเนาคำพิพากษาศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ ๒๒๘/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้องและข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า ที่ดินพิพาทดังอยู่ในพื้นที่ [REDACTED] ตำบลเขาเจ็ดลูก อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร ซึ่งผู้ร้องได้อ้างการครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว และได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและเสียภาษีบำรุงท้องที่มาโดยตลอด ในปี ๒๕๕๓ ผู้ร้องได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและแสดงความประสงค์ที่จะเสียภาษีบำรุงท้องที่ต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังเช่นที่เคยปฏิบัติ แต่ได้รับการปฏิเสธโดยมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อปี ๒๕๕๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้เข้าไปทำลายพืชผลทางการเกษตรของผู้ร้อง ผู้ร้องจึงได้ยื่นฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๒ กับพวกร่วม ๔ คน ในความผิดฐานบุกรุกและทำให้เสียทรัพย์เป็น

คดีอาญาต่อศาลจังหวัดพิจิตร ตามคดีหมายเลขดำที่ [REDACTED]

จังศาลจังหวัดพิจิตรรับฟัง

ข้อเท็จจริงได้ว่า เดิมที่ดินดังกล่าวเป็นของบิดาของผู้ร้อง ต่อมาก็ขายให้กับผู้ซื้อ และผู้ซื้อได้มีการขายที่ดินต่อให้กับบริษัท [REDACTED] ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังนั้น ผู้ร้องไม่ใช่เจ้าของที่ดินพิพากษา จึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย ไม่มีอำนาจฟ้อง พิพากษายกฟ้อง ตามคดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๔

ส่วนการประกอบกิจการของผู้ถูกร้องที่ ๒ นั้น ประมาณปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ยื่นคำขอประทานบัตรเหมืองแร่ทองคำและเงินในพื้นที่หมู่บ้านเขามือต่ออุตสาหกรรมจังหวัดพิจิตร ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเหมืองแร่ได้ออกประทานบัตรให้กับผู้ถูกร้องที่ ๒ รวมเนื้อที่ [REDACTED] มีอายุประทานบัตร ๒๐ ปี เมื่อปี ๒๕๔๓ ราชภูมิในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการของผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ยื่นคดค้านการขอประทานบัตรต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยราชภูมิซึ่งได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการของผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ยื่นฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ คณะกรรมการเหมืองแร่ อธิบดีกรมป่าไม้ และผู้ถูกร้องที่ ๑ ต่อศาลปกครองพิชณ์โลก ตามคดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] เป็นคดีพิพากษาเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนประทานบัตรที่ออกให้กับผู้ถูกร้องที่ ๒ เพิกถอนมติของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่เห็นชอบให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่สาธารณประโยชน์โดยไม่ได้มีคำสั่งเรียกผู้ถูกร้องที่ ๒ เข้ามาเป็นคู่กรณีในฐานะผู้ร้องสอง ต่อมาศาลมีคำพิพากษาให้ยกฟ้องคดีหมายเลขแดงที่ ๒ โดยให้การเพิกถอนมีผลในวันที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการเหมืองแร่ท่องคำให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๒ ให้เสริจสมบูรณ์ภายในกำหนดหนึ่งปี หรือเมื่อรายงานนั้นไม่ได้รับความเห็นชอบ ทั้งนี้ นับแต่วันที่คำพิพากษาลงที่สุด คำขออื่นให้ยก ตามคดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๕

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า ประเด็นที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ งดการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ และงดการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินดังกล่าวนั้น เป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ดำเนินการตามแนวปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือที่

สาระนั้นที่รายชื่อประโภช์ประโภช์ร่วมกัน โดยแนวปฏิบัติดังกล่าวได้กำหนดให้มีการยกเลิกแบบแสดงรายการที่ดินและคณะกรรมการประเมินภาษีบำรุงท้องที่และจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้มีบุคคลอ้างสิทธิครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ และประเด็นพิพาทเกี่ยวกับการครอบครองที่ดินของผู้ร้องตามคำร้องนี้เป็นประเด็นเดียวกับเรื่องที่ศาลจังหวัดพิจิตร มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว ตามคดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔ จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๑) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง หากเป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือเป็นเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษาคำสั่ง หรือคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เห็นควรยุติเรื่อง

ส่วนประเด็นปัญหาผลกระทบอันเกิดจากการประกอบกิจการของผู้ถูกร้องที่ ๒ นั้น เป็นประเด็นเดียวกับเรื่องที่ศาลปกครองพิพากษาได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว ตามคดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๑) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง หากเป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือเป็นเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษาคำสั่ง หรือคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เห็นควรยุติเรื่องเช่นเดียวกัน

๕. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๒๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวัสดุ ติงสมิตรา

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางฉัตรสุดา จันทร์ดีย়িং

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางประกายรัตน์ ตันธิร่วงค์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายสมณ พรมรส

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวอารีวรรณ จตุทอง

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางกิริมัย ศรีประเสริฐ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายสุวัฒน์ เทพารักษ์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ